

der foretages dokumentation og effektmåling med henblik på at frembringe viden herom.

Omkring anvendelse af efterværnsforanstaltninger, fremgår det af rådernes redegørelser, at efterværn primært iværksættes, fordi den unge har behov for kortvarig støtte, hvorefter den unge kan klare sig selv.

Flere udviklingsråd oplyser, at kommunerne i regionen primært anvender døgntilbud beliggende i andre kommuner. Det påpeges, at dette kan skyldes specialiseringsgraden, og at der således ikke synes at være tale om, at døgninstitutionerne er truet af afspecialisering.

De fleste regioner oplever stor efterspørgsel på pladserne på sikrede institutioner. Der er flere steder etableret nye pladser, men der opleves et behov for yderligere pladser. Denne udfordring i at tilpasse kapaciteten på de sikrede institutioner skønnes ikke afledt af strukturreformen. I stedet nævnes det, at det er en udfordring at tilpasse kapaciteten, fordi det kræver koordinering på landsplan, samt at det skal indgå i den regionale rammeaftale.

Generelt ses der i næsten alle kommuner problemer med ventelister, når der skal iværksættes forskellige former for foranstaltninger. Ventetiderne på foranstaltninger varierer dog betydeligt fra under 1 uge til op til 16 uger.

3.3.7 Unge misbrugere

Kommunerne har fortsat fokus på området vedrørende unge stofmisbrugere.

Der har været en stigning i antallet af unge under 18 år i misbrugsbehandling. I hovedstaden har stigningen været markant.

3.4 Udviklingen inden for voksenområdet

3.4.1 Botilbud

Af redegørelserne fra fire af udviklingsrådene fremgår det, at mængden af pladser på botilbudsområdet generelt er uændret, men at 20-35 pct. af kommunerne og regionerne i løbet af 2008 har oprettet nye botilbud, og at en række kommuner har taget beslutning om at udvide med nye pladser. Der er f.eks. tale om en stigning i antallet af tilbud til voldsramte kvinder, socialt udsatte, sindslidende, unge med autisme og personer, der har behov for skærmmning eller enkeltmandsforanstaltning.

Det generelle billede er, at nye botilbud eller ombygninger af eksisterende tilbud sker efter almenboligloven, men ved visitationen skeles der ikke til, om botilbuddet er opført efter almenbo-

ligloven eller serviceloven. Visitationen sker ud fra botilbuddets indhold og målgruppe sammenholdt med borgerens behov.

Et enkelt udviklingsråd konstaterer, at der er etableret flere pladser til udviklingshæmmede med dom til anbringelse, men anbefaler i øvrigt, at der centralt ses på finansieringsproblematikken over for kriminelle udviklingshæmmede, der anbringes i sociale botilbud ved dom.

Det er indtrykket, at der generelt er et stigende behov for botilbud. Gennemgående angives behovet for flere botilbud at angå grupper med sindslidelser eller psykiske handicap, som fx yngre med borderline, autisme eller ADHD, voksne med ADHD eller med erhvervet hjerne-skade.

Alle udviklingsråd peger på, at mange kommuner stadig har lange ventelister og ventetid til både midlertidige og længerevarende botilbud for sindslidende, fysisk og psykisk handicappede. I fire af de fem regionale områder er der længst ventetid til længerevarende botilbud til psykisk handicappede (inkl. autister). Når det gælder ventetid til midlertidige botilbud, er der større regionale forskelle, og i nogle regionale områder er det sindslidende, der venter længst.

Det fremgår af redegørelserne, at der er markant forskel kommunerne imellem i forhold til ventetider. Nogle kommuner har nærmest ikke ventelister og ventetid, mens andre kommuner har flere borgere på venteliste og lange ventetider, der enkelte steder er på op til flere år.

Udviklingsrådenes redegørelser peger på, at omkring halvdelen af de borgere, der står på venteliste, ikke i forvejen bor i et botilbud, mens en tredjedel ønsker et andet botilbud, end det, de bor i. Summen af de enkelte kommuners ventelister er således ikke udtryk for, hvor mange pladser i botilbud, der er behov for mv. Det fremgår af redegørelserne, at der kan være mange årsager til ventelisterne, herunder at borgere kan have fået tilbudt et botilbud, men har ønsker om en bestemt plads el.lign., og at nogle borgere skrives på en venteliste, inden der er et helt aktuelt behov for en plads, fx fordi de ikke er fyldt 18 år endnu. Nogle redegørelser peger dog også på, at der er mangel på botilbud til personer med særlige problemstillinger og dobbeltdiagnoser, som f.eks. sindslidelse, autisme eller ADHD sammen med misbrug og/eller udfordrende adfærd.

De lange ventelister indgår ifølge flere af redegørelserne i arbejdet med rammeaftalerne, hvor registrering af ledige pladser og kravspeci-